

РЕШЕНИЕ

№ 5565

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря Д. ПЛ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА Административно наказателно дело № 20231110209230 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на жалба с входящ. № 23078005 от 27.06.2023 г. от СТМ „АЯ-88“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: Област София, общ. Столична, с. Н, ул. И“ №, П.К. 1222, представлявано от управителя Ц С Г, ЕГН *****, срещу Наказателно постановление (НП) № 23-2300189 от 19.05.2023 г., издадено от Директора на Дирекция Инспекция по труда Софийска област със седалище гр. София към Главна дирекция Инспектиране на труда, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на дружеството, в качеството му на работодател, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В жалбата се отправя искане за намаляване на наложената имуществена санкция като се сочи, че за периода, за който не е изплатено възнаграждението на работника, същия не е изпълнявал своите служебни задължения. Моли съда да отмени наложената имуществена санкция.

В съдебното заседание, жалбоподателят, „АЯ-88“ ЕООД, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Въззиваемата страна, директорът ДИТ-Софийска област, редовно призован, се представлява от юрисконсулт И И, с пълномощно по делото. Същия оспорва жалбата и

твърди, че същата е неоснователна тъй като в нея се твърди, че лицето не е полагало труд, но от доказателствата безспорно се установява че в конкретния период лицето е отработило 22 работни дни, т.е. работодателят сам е посочил, че лицето е отработило определен брой дни, когато не е бил заинтересован от избягване на административно – наказателна отговорност. Освен горепосоченото се отбелязва, че работодателят е имал възможност да обжалва принудителната административна мярка, както по съдебен, така и по административен ред, но това не е сторено, което е довело до нейното стабилизиране. Според юрисконсулт Иванов АУАН и НП отговарят на всички процесуални изисквания на закона. Моли съда да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становището на страните и прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 14.03.2023 г. и на 22.03.2023 г. инспектори от ДИТ-Софийска област извършили последваща проверка на СТМ „АЯ-88” ЕООД, ЕИК, за спазване на трудовото законодателство.

На 06.03.2023 г., Пешка Димова Еленкина, главен инспектор в ДИТ-Софийска област и Д. П. Й. главен инспектор в ДИТ-Софийска област, изготвили и изпратили по електронна поща и на адреса по съдебна регистрация на дружеството призовка по чл. 45, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) за явяване на 14.03.2023 г. в ДИТ-Софийска област на представител на дружеството и представяне на документи за проверка.

При извършената проверката по документи в ДИТ-Софийска област, бил осъществен последващ контрол по изпълнението на общо 14 (четиринадесет) задължителни предписания, дадени на основание чл. 404, ал. 1 от КТ с Протокол за извършена проверка (ПИП) № ПР2242144 от 06.01.2023 г. В хода на проверката, било установено, че от задължителните предписания не било изпълнено предписание № 8, за чието неизпълнение жалбоподателят е санкциониран с настоящото НП.

Въз основа на направените констатации, контролните органи приели, че е извършено нарушение на трудовото законодателство от дружеството обективизирано под №8 в ПИП № ПР2242144 от 06.01.2023 г., който бил връчен на надлежно на жалбоподателя на 06.01.2023 г.

С писмо, входирано на 08.02.2023 г. в Д „ИТ“СО е уведомена инспекцията от управителя на „АЯ-88“ ЕООД, че отказват да заплатят на лицето М Б Л полагащото й се трудово възнаграждение по предписанията по протокол от извършена проверка.

С акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2300189 от 22.03.2023г., съставен от Д. П. Й. - главен инспектор в ДИТ-Софийска област, в присъствието на свидетеля П Е, било констатирано, че „АЯ-88” ЕООД, в качеството си на работодател, не е изплатило трудовото възнаграждение за месец юни 2022 г. на М Б Л, ЕГН *****, на длъжност „лекар, служба трудова медицина“. Актосъставителят е приел, че е

нарушена разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ във връзка с чл. 404, ал.1, т. 12 от КТ. Нарушението е извършено на 07.02.2023 г., като същото е констатирано при последваща проверка по документи в ДИТ-Софийска област, приключила на 22.03.2023 г.

На 22.03.2023 г. АУАН бил връчен надлежно на управителя на дружеството.

В предвидения срок по ЗАНН, жалбоподателят не направил възражения пред административно-наказващия орган по повод на съставения АУАН.

Въз основа на АУАН № 23-2300189 от 22.03.2023г., директорът на ДИТ-Софийска област издал НП № 23-2300189 от 19.05.2023 г., с което на основание чл. 416, ал.5 вр. Чл. 415, ал.1 от КТ, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от АУАН, на СТМ „АЯ-88” ЕООД, ЕИК, била наложена имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

От така изложената и приета фактическа обстановка, за да постанови решението си, съдът следва да обсъди наличието на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда, по който то е наложено.

Процедурата по установяване на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН, като за неуредените в него случаи, чл. 84 от ЗАНН препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК.

В производството по обжалване на наказателното постановление, административнонаказващият орган е този, който поддържа административно-наказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него. Отразените в акта за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция. Същите не се считат за установени, до доказване на противното със способите за събиране на доказателства в наказателния процес.

Във въззивното производство пред съда се прилагат разпоредбите на НПК, съгласно които годни доказателства и доказателствени средства са тези, които са събрани по реда на НПК, като същите подлежат на проверка в хода на съдебното следствие.

Описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото доказателствени материали: Жалба с вх. № 23078005 от 27.06.2023 г. ведно със заверено копие на Удостоверение за промяна на регистрацията на СТМ; копие от пощенски плик с клеймо от 23.06.2023 г.; копие от пощенски плик с клеймо от 21.05.2023 г.; НП № 23-2300189 от 19.05.2023 г.; копие от известие за доставка с клеймо от 07.06.2023 г.; АУАН № 23-2300189 от 22.03.2023 г.; Призовка по реда на чл. 45, ал.1 от АПК, копие от известие за доставка с клеймо от 08.03.2023; ПИП № ПР2242144 от 06.01.2023 г.; идентификационна карта; Трудов договор №000015/12.05.2021г.; разчетно- платежна ведомост за юни 2022г.; Писмено искане; Писмо до ДИТ Софийска област от 06.02.2023г.; Заповед № 3-0864 от 17.10.2022 г., Заповед № ЧР-43 от 30.01.2023 г. и Заповед № ЧР-1457 от 13.10.2020 г.; ДХ за длъжност „Директор на ДИТ“ от 30.01.2023 г.; ДХ за длъжност „Старши инспектор“ от

17.02.2020 г.; пълномощно в полза на старши юрисконсулт Иванов от 23.12.2022г.

Съдът възприе показанията на свидетеля Д. П. Й. за последователни, непротиворечиви и подкрепени от доказателствен материал, които съдът кредитира с доверие, тъй като изхождат от лице, което свидетелства за преките си впечатления при осъществяване на служебните си задължения, без данни за негова пряка или косвена заинтересованост от изхода на делото. В съдебното заседание свидетелят Й. твърди, че до приключване на проверката на 22.03.2023 г., дружеството не е представило документи, доказващи изпълнението на даденото предписание № 8 с ПИП № ПР2242144 от 06.01.2023.

При така установеното, съдът от правна страна приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно легитимирана страна, в преклузивния срок и срещу подлежащо на обжалване НП.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

При разглеждане на административнонаказателни дела районният съд винаги е инстанция по същество съобразно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и в тази връзка съдът следва да провери законосъобразността на обжалваното наказателно постановление т.е. дали правилно са приложени както процесуалният, така и материалният закони, независимо от основанията, сочени от жалбоподателя.

Съдът установи, че АУАН е съставен, а процесното НП е издадено от компетентни длъжностни лица, в съответствие с разпоредбите на глава XIX от КТ и видимо от представените заповеди на изпълнителния директор на ИА ГИТ.

Спазени са и сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП.

Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ, с оглед предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 от КТ, по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации, могат да прилагат определени принудителни административни мерки, между които да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство.

Според описанието на нарушението изложено в АУАН и процесното НП „в качеството на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ не е изпълнил предписание №8, дадено в протокол за извършена проверка № ПР 2242144 от 01.06.2023г., а именно: „работодателят да изплати уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на М Б Л, ЕГН *****, на длъжност „лекар, служба трудова медицина“ в “АЯ-88“ ЕООД за месец юни 2022г. в размер на 344 лв. – чиста сума за получаване, съгласно разпоредбите на чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда.“

Отразените фактически обстоятелства в атакуваните АУАН и НП е пълно, като е налице съответствие между възприетите фактически констатации и правната им

квалификация, като съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон, включително и такива които са неотстраними и са нарушили правото на санкционираното лице да осъществи адекватно своята защита пред контролните органи и наказващия такъв.

Съгласно чл. 128, т.2 от КТ работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, като от доказателствената съвкупност се установява безспорно и несъмнено, че жалбоподателят, в качеството му на работодател не е изплатил на Мая Борисова Лунголова начислено във ведомостта за заплатите на служителите в дружеството трудово възнаграждение за месец юни 2022 г. в дадения в предписание от предходна проверка срок до 06.02.2023 г., включително и до приключване на проверката 22.03.2023 г., като дружеството не е представило доказателства в насока изпълнение на даденото предписание под № 6, в протокол изх. № ПР2242144/06.01.2023 г., като това се установява и от изрично заявеното от страна на дружеството след влизане на предписанието в сила, че няма да изплати трудовите възнаграждения на Мая Борисова Лунголова, поради и което е налице неизпълнение на предписанието.

По делото не са представени доказателства до приключване на съдебното следствие за изплащане на това възнаграждение за м. юни 2022 г., а от показанията на свидетеля Й. се установи, че изплащането на това възнаграждение не е сторено и до приключване на проверката 22.03.2023 г., т.е. след дадения срок в предписанието.

В съответствие с чл. 415, ал. 1 от КТ, който не изпълни принудителна административна мярка приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 10 000 лева, като при определяне размера на санкцията са спазени изискванията на чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН и е наложена имуществена санкция в минимален размер от 1500 лв. на дружеството. Това обуславя невъзможност на съдебния състав да редуцира размера на санкцията и да я намали.

На следващо място съдът намира, че не са налице и основания да приеме, че се касае за маловажен случай, съответно да приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ, като намали размера на санкцията съобразно тази разпоредба.

За да е налице маловажност по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, следва нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя, каквито обстоятелства не са налице в конкретния случай, доколкото нарушението не е отстранено и за работника неминуемо са настъпили вредни последици.

С оглед изхода на делото, претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява основателна и следва да бъде уважена, като на

основание чл. 63д, ал. 4, във вр. с ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 80 (осемдесет лева) лв. за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-2300189 от 19.05.2023 г., издадено от Директора на Дирекция Инспекция по труда Софийска област със седалище гр. София към Главна дирекция Инспектиране на труда, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на СТМ „АЯ-88“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: Област София, общ. Столична, с. Н, ул. И“ №, П.К. 1222, представлявано от управителя Ц С Г, ЕГН *****, в качеството му на работодател, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА „АЯ-88“ ЕООД с ЕИК да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззиваемата страна по настоящото дело.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административния съд - София, по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____